

E02.01 Αἰσώπεια α΄

Vereinfachter Text nach Äsop

Γέρων καὶ Θάνατος

- 1 Γέρων τις ἐν τῇ χώρᾳ ξύλα κόπτει
2 καὶ τὸ τῶν ξύλων φορτίον ἐπὶ τῷ ὄμῳ οἴκαδε φέρει.
3 ἡ δὲ ὁδὸς ἡ οἴκαδε μακρὰ τε καὶ πονηρά ἐστιν.
4 διὰ δὴ τὸν ἀφόρητον πόνον ὁ γέρων ἀπὸ τοῦ ὄμου ἀπορίπτει τὸ φορτίον,
5 καὶ μᾶλλον μὲν ἀποθνήσκειν ἢ τὸν χαλεπὸν βίον ἔχειν ἐθέλει.
6 λέγει δὲ μακρᾷ φωνῇ ἀνὰ τὸν οὐρανόν·
7 οὐκέτι δυνατός εἰμι πᾶν τὸ ἀφόρητον φορτίον φέρειν,
8 ἀλλὰ μάλιστα θέλω ὅτι ὁ θάνατός με λύει.
9 ὁ δὲ Θάνατος αὐτὸς ἀκούει τὸν λόγον καὶ αὐτίκα πρὸς αὐτὸν ἵκει.
10 τῷ οὖν γέροντι λέγει· τί θέλεις, ὦ ἄνθρωπε;
11 ὁ δὲ λέγει· ὅτι μοι τὰ ξύλα ἐπὶ τοὺς ὄμους αἴρεις.
12 Ὁ λόγος φαίνει, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ βίος φίλος ἐστίν,
13 εἰ καὶ κακῶς ἔχουσιν.

Γεωργὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ

- 14 Γεωργός τις ἐθέλει μὲν ὅτι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀγαθοὶ γεωργοὶ εἰσιν.
15 ὅτε δὲ γινώσκει ὅτι τὸ τοῦ βίου τέλος πλησίον ἐστίν, πρὸς τοὺς παῖδας λέγει·
16 γινώσκω, ὅτι τὸ τοῦ βίου τέλος ἵκει.
17 ἀλλὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν ἐμοὶ μάλα μέλει καὶ ὑμῖν τοῦτο λέγω·
18 ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἀμπελῶνι ὑπὸ μιᾷ πάντων τῶν ἀμπέλων θησαυρός τις λανθάνει.
19 μετὰ μὲν τοῦτον τὸν λόγον ἀποθνήσκει.
20 τοῖς δὲ παισὶ αὐτίκα δεινὸς πόνος τε καὶ ἔργον εἰσίν,
21 καὶ ταῖς δικέλλαις ἐν ταῖς ἀμπέλοις τὸν θησαυρὸν εὕρισκιν θέλουσιν.
22 θησαυρὸν μὲν οὐχ εὕρισκουσιν,
23 ἀλλ' ἡ ὁ πόνος μάταιος ἐστίν;
24 διὰ γὰρ τὴν ἀγαθὴν γεωργίαν μακρὰ αὐτοῖς ἡ τῶν ἀμπέλων φορὰ ἐστίν.
25 Ὁ λόγος διδάσκει, ὅτι ὁ πόνος τε καὶ τὸ ἔργον θησαυρός εἰσιν τοῖς ἀνθρώποις.

Äsop (-6. Jhdt.) ist der Sammelname für viele Fabeln und Lehrgeschichten geworden, die z. T. erst in der römischen Kaiserzeit entstanden sind. Die Griechen liebten es, Werke einer literarischen Gattung auf einen vermeintlichen Ursprungsautor zurückzuführen. So war es auch mit Homer, unter dessen Namen die alten Epen, d.h. die alten Heldensagen in Hexametern, subsumiert wurden.